

ANY I

En Lluçanó i Sanyera

CARBÍ

PUBLICACIÓ MENSUAL

2

desembre 1933

ANY 11

GARRI

FUERTE OCHO MESA

de febrero 1893

2

LA VIDA QUE FEM A L'ESCOLA DEL MAR.

Els colors.

A l'escola cada noi forma part
d'un color que és com si diguessim
un grup de lluita colectiva. Blanc,
Blau, Verd. Aquests colors són a
cada classe nomenats en igual nom
be i valers i entre ells hi ha una
relació continuada. Per tant el co-
lor blanc per exemple està en rela-
ció i forma part del mateix grup
que el color blanc dels grans.
Dins de cada color i de cada cla-
sse hi ha un cap que és com si
diguessim el que el dirigeix, i té la
responsabilitat de tots els nois del
seu color: ben així aquest cap no
pot ésser un noi qualsevol, sinó que
ha de pendre les coses amb le-
ges bona voluntat i fe. Ha de sa-
ber creure i ferse creure alhora.

Montre duna la legislatura dels càrrecs - quinze dies - aquests tres grups lliuren dins la classe per a veure quin d'ells és el que compleix millor el seu deure, i treballa més.

Durant aquests quinze dies, els caps de color controlen l'actuació dels seus nois i anoten en una llibreta tot mancament de cadascun d'ells. El color que ha complert més té dret a elegir els millors càrrecs de la classe. El color que s'ha portat millor i ha treballat més a la majoria de les classes, elegix President general, que és la màxima autoritat de l'Escola.

Lluís Nonell, 14 anys
color blau

Miquel Ybarz, 12 anys
color Verd

AGLARIMENT.

En el nostre primer número deiem
"nosaltres no volem crear envejes ni
rivalries entre les classes, per tant
no criticarem l'actuació de ningú".

I deiem així perquè a diverses
classes de l'Escola ja en sortien d'al-
tres de revistes i que degut als concursos
de competència que s'originaven entre
elles, sovint havien agafat un aire
de crítica vers l'actuació dels nois
que formaven la junta d'adquisició
o aquella revista.

I naturalment, al saber-se que
els nois de Paribé, que és el nom de
la nostra classe, volien fer-ne sortir
una de nova, es va creure tot seguit
que seria per nosaltres un mitjà
per criticar el que feien els altres.

Aquest fet va motivar el nostre primer Portic.

I ara que ja hem aclarit aquest concepte, parlarem una mica del que són les revistes a les classes, i del que no hem fer nosaltres.

Projectes de revistes n'havem fet molts, però la primera que va tenir una continuïtat, va ésser la que va fer sortir la classe que té per nom "Angelica" que és de nens de 8 a 10 anys.

La haver uns dies a l'hivern, d'aquells que plou i no podem baixar a la platja; els nois d'Angelica que no saben jugar gaire a "jocs" s'aburrien sense saber que fer, i van crear una editorial que portava el nom de la seva classe. La noi ajudava en el que podia; els que sabien dibuixar feien anques, els que a casa seva tenien paper

el portaven, els que sabien escriure feien contes, articles, és a dir tota la seva energia era per la revista. Explicaven les coses que passaven a la classe i va convertir-se en un gran mitjà de treball. Després, quan la editorial ja va una cosa ben definida van haver-hi baralles entre els dirigents i uns quant es van separar creant una nova editorial "La rodona". Aquesta baralla va ésser un bé per a tots perquè el deig de superar-se els uns als altres va fer que cada dia sortissin millor.

Després ha vingut un nou curs, alguns nois han canviat de classe, i han sortit noves revistes. Ara podem dir que en fan totes les classes; però cada una, té un caire ben seu, perquè parla de les seves coses i ha desaparegut del tot, la crítica groguera. Es critica sí, però serenament. Els professors ens estimulen tant com poden i ens ajuden, però sense intervenir-hi directament.

Nosaltres doncs, no podem fer res
de nou perquè tot ja ho havien
fet els altres, però varem pensar
que potser per ésser els més grans
i els que feia més anys que vi-
viem l'escola, podríem recollir
tota aquesta vida de tots ple-
gats i portar-la a fora.
Així és la nostra idea i el
nostre afany.

Reixirem?

La Redacció.

SUBSCRIVIU-VOS A LA
REVISTA "GARBI"

IMPRESSIÓ

EL MAR

Des de l'Escola veig el mar. De tant veure'l he après de sentir-lo i d'estimar-lo.

Éa bonic en dies de bona mar, aquells dies en que l'aigua és tan blava i agafa el color del cel. Llavors l'Escola és tota calma com la mar.

En canvi, aquells dies de tempestes, que les ones ens fugen pel carrer i la mar és tota terrosa i coberta de boira, l'Escola sembla que també prenqui un saire gris.

Però sempre els nostres ulls busquen la mar blava.

Eugènia Ronell
14 anys
Color Blau

CAL PARLAR BÉ.

Les faltes que voig a dir avui són
unes que quedi tot el diem al
parlar i moltes vegades també a
l'escriure.

Molts diem "vareig findre".... "vareig
vindre".... "tenim que"....

Exemples:

<u>Es diu</u>	<u>s'ha de dir</u>
Vareig tenir que.....	Vaig haver de
Findre.....	Tenir.
Vindre de.....	Venir de.

Miquel Ibars 12 anys
Color Verd.

CRÒNIQUES

Divendres 21-XI-1933

Aquest dia ha tocat música i nosaltres hem anat a la classe de música a fer classe i quan he entrat he vist un quadre que hi havia una tallada de sardina amb peres i jo vingia miràrm-la i la boca s'em feia aigua.

M'he sentat en una cadira i volia dir-li al senyor Llorens - M'hi quin dibuix més maco que he fet, però després no li he dit res perquè he vist que estava molt preocupat i seriós.

Avui feia molta mala mar i a mi m'agrada que faci bona mar o si no tinc por.

Encara venen nens nous i de la nostra classe han marcat en Guile i en Diego i jo no volia que marxessin perquè erem molt amics i quan jugàvem sempre guanyàvem, i si jo fos del Sr. Llorens faria anar a Angèlica a uns altres nens. Jo he dit a en Guile i a en Diego que a Angèlica se la passen tant bé com fins ara se l'han passat.

El Sr. Llorens m'ha dit quin era el dia que m'agradava més de la setmana i jo li he dit que era el dia que estem més rato a la platja.

Ramón Cabau 9 anys
Cronista de Música
Color Blau

EL VENT

CONTE

A un poblet de la Xina havia un passeig tot ple d'acàcies. Quan queien les fulles s'hi veia un noi que les recollia i les portaba a la seva cabana. Aquesta era feta de troncs.

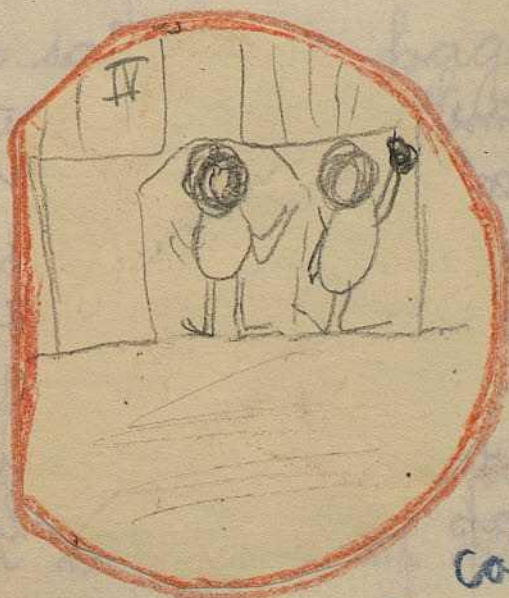
Vingué el temps en què la terra va quedar tota blanca i el noi no va poder sortir a recollir les fulles de les acàcies.

Per les ~~escales~~ de la cabana passava un vent glaçat. El noi prou mirava de tapar-les, més tot fou en va. El vent hi passava. Llavors va decidir anar a cercar el vent dins del seu castell.

Va passar per un bosc i va

STRAMVIES

color. Blau
Raquel Gonzalez // amys

trobar-lo, aleshores el noi
va explicar tot el que li pas-
sava, però el vent va respondre:
- Jo no soc més que el germà
dell vent del Nord, que és el
qui t'entra per la cabana. Vés
a trobar-lo i explicar-li a
ell, però viu molt lluny.

El noi, que es deia Khami,
va tornar a caminar i va veu-
re un arbre tan prim que
totes les seves branques es bellu-
gaven.

Khami va preguntar-li:

- És aquí que viu el vent del Nord?
- Sí - va respondre una veu.

I Khami va explicar-li el
que li passava.

El vent del Nord que no volia
fer cap favor, va dir-li que per

obtenir el que demanava li havia de portar una flor de lotus.

Khami va marxar tot trist, perquè la flor de lotus amb el fred era morta. Luan va tornar a passar pel bosc, el germà del vent del Nord va cridar-lo i li va dir que no s'entristís que ell li donaria la flor. Tot seguit va bufar i d'un arbre caigué una gota d'aigua sobre la neu i va sortir el lotus tot florit.

Khami no sabia com pagar el favor que el vent del Sud li havia fet, però aquest li contestà que si feia tot el que el seu germà li digués es donaria per ben pagat.

Tot el camí, Khami va anar cantant una cançó. Luan va trobar

el vent, li va donar la flor. A-
quest va bufar i la flor es va
desfullar tota. De les fulles
que van caure a terra en va sor-
tir una noia molt petita, vestida
de fulles d'acàcia i la va do-
nar a Khami dient-li, que mai
per mai avanqués cap fulla
del vestit de la noieteta, i que
mentre fos a la cabana no hi
entraria el vent. Khami ho va
prometre i va marxar tot satisfet.
Va arribar la primavera i les
acàcies no van treure fulles. Kha-
mi que les recollia no podia fer
res.

Un dia va arribar a la cabana
més desesperat que mai, va agafar
la noia i li va avançar una
fulla del seu vestit. La noia es
va fondre i va tornar-se com un
nivoll petit. Va tornar el vent i la
cabana va restar sempre freda;
estiu i hivern.

Roser Coler-Hamp.
Color verd.

MUSICA

La classe del divendres

Ara és divendres i a la classe
l'un a l'altre es diuen:

- Ara hi ha música.
- Quina sort!
- Tant que m'agrada. Què ens fa-
rian per avui?

Est són comentaris; esperem la tar-
da amb molta il·lusió. A l'hora
de començar la classe ens posem tots
fent sardana com sempre, però la
senforeta ens diu, que avui farem
una altra cosa, i ens fa seure al
voltant de la pissarra. Llavors ens
ha explicat que de la mateixa
manera que nosaltres llegim un
conte, també han guien de saber
llegir una canço, o un conte
esentit amb música, i ens ha ex-
plicat el valor dels signes, que
és com si diguessim, les lle-
tres de la música.

Els escoltarem amb gust i això
vol dir que ho varem aprendre
tot seguit.

Quan hem acabat la classe, hem
marxat pensant que no faria mol-
ta il·lusió saber que volendir a
quelles coses regnes que fan tan
bonic.

Josepa Domenech 13 anys.
Color blau.

Eugenia Nouell 14 anys.
Color blanc.

CONCURSOS

Com anunciàvem en el nostre primer número vam convocar un concurs de solidesa entre els poies de l'Escola. Durant aquests dies, el jurat, que està format per tres membres del consell de la "Revista", l'Inspector dels Serveis d'Hygiene (un dels membres del consell general de l'Escola) i presidit pel senyor Vergés, s'han fixat amb els poies inscrits, que han estat en nombre de seixanta, si anaven nets, endreçats, si portaven les sabates brutes, si menjaven malament, si a dir si venen folits en tots els seus actes.

Però el jurat ha pregut que el concurs es prolonga allargar quinze dies més per tenir més temps de jutjar als poies inscrits.

En el nostre número vinent publicarem el nom dels poies que han guanyat.

Queda convocat un nou concurs de literatura en català i castellà entre els poies de tota l'Escola. Aquest concurs tindrà lloc la segona quinzena de desembre. El dia el jurat anunciarà oportunament.

NOIS I NOIES DE

L'ESCOLA DEL MAR.

Subscriureu-vos a la revista "Garbí",
cada mes hi trobareu coses noves. Aquesta
vegada vureu que la portada és de co-
lor, i que hi han noves seccions. A més d'
això vosaltres hi podreu veure els vostres
treballs perquè a la revista hi podran col-
laborar tots les classes de l'Escola.
Avant doncs, treballau força i afudalau-vos
fent-vos subscriptors.

Heu de saber també, que una comissió
de la revista tot aquest mes ha treballat
visitant a molts penyes que s'han fet
subscriptors així, és que aquesta vegada
el tiratge serà triple que el del primer
número.

Propagau la revista i doneu-la a tothom
i amb la vostra col·laboració feu que ca-
da vegada tinguem més i pitjor i la revista
sigui millor.

Si estimeu l'Escola, estimen la revista
"Garbí" perquè aquesta servirà a enen-
rar de tots.

REVISTA "JARDIN"

Preus de subscripció

Pels nois i noies de
l'Escola del Mar 840 francs
cada setmana.

Pels altres subscriptors
la quota serà voluntària
a l'entrega de la revista
i se'ls considerarà com
a socis protectors.

La revista sortirà cada
mes.

AVIS

La revista Garbí que en el
número passat va obrir una
subscripció per a fer un nou
teatre de putxind-lis perquè el
que tenim és massa petit, ha per-
sat que si bé el teatre és cosa que
necesitem enj és més necessari un
catàleg de la nostra biblioteca im-
près perquè no en tenim més que
uns i encara aquest, escrit a màquina.

NOI I NOIE DE L'ESCOLA DEL MAR.

Contribuïu, doncs, a la subscripció
amb els diners que pugueu i quan m-
aviat serà millor perquè així més
aviat tindrem catàleg i cosa que enj
estalviarà molta feina i perçula de fe-
alhora que serà un medi per a obrir el
llibre que tenim a la nostra bibliot-

PRESIDENTS I DIRECTORS DE REVISTES DE TOTES LES CLASSES.

No us sapiga quen sacrificar el teatre al catàleg de la biblioteca perquè aquest també ha d'ésser per a tots.

Quina serà la classe que tindrà més èxit?

Ja ho veurem aviat.

NOTICIARI

S'han començat els campionats de rescat i banderes entre totes les classes de l'Escola.

"Musica i Angelica" també han començat el campionat d'escacs.

Les altres classes ho faran molt aviat.

"Petits" ha començat un llibre de contes inventats pels nois, il·lustrat amb dibuixos.

"Nines" ha organitzat un concurs de cartells de propaganda per a la seva revista. Ha tingut un gran èxit i n'han fet una exposició a la classe.

La Penya "Els petits estudiants" d'Angelica ha organitzat un concurs d'augues i hi ha un gran entusiasme entre els col·laboradors per a veure qui guanya.

"Angelica" ha començat un llibre d'impressions de coses del carrer.

A "Nausica" un redactor del butlletí del color Blanc va donar una conferència sobre el tema "Els llibres i els seus escriptors". Va fer la presentació del conferenciant el Cap

del sex color.

A "Gorki" s'ha reorganitzat el
cos Consultes. Una interdicció en
les reunions dels professors, a més
dels caps de color, els notscaps i
aquests donaran compte de les reu-
nions als altres caps de color de
l'Escola.

NOTICIA

En un momento de la vida de
la humanidad, hay una época de
transición, en la que el hombre
se encuentra en un estado de
incertidumbre, en el que se
pregunta por el sentido de la
vida, por el destino que le
está reservado, por el papel que
debe jugar en el mundo.

En esta época de transición, el hombre
se encuentra en un estado de
incertidumbre, en el que se
pregunta por el sentido de la
vida, por el destino que le
está reservado, por el papel que
debe jugar en el mundo.
"Angitia" es un momento en el
que la humanidad se encuentra en
un estado de incertidumbre, en el
que se pregunta por el sentido de la
vida, por el destino que le
está reservado, por el papel que
debe jugar en el mundo.
"Angitia" es un momento en el
que la humanidad se encuentra en
un estado de incertidumbre, en el
que se pregunta por el sentido de la
vida, por el destino que le
está reservado, por el papel que
debe jugar en el mundo.